

Прозукли и „напукли“ апокатастатичари

&

Православац Дејвид Бентли Харт

и његови епигони и адвокати

из београдскога круга двојке

1

Многима је данас у интересу

планетарно покретање

теме формирања међухришћанског

и међународног

Покрета за заштиту људи од Страшног Суда

и његових одлука Праведнога Судије Христа;

или опет у вези са њом, стварање *Светске трибине*

за доношење одлуке о коначном положају и стању људи

по свеопштем васкрсењу.

2

Кадри смо и овлаштени смо рећи о томе

да се слично сличним привлачи;

да је себично умовање о спасењу аналогно

нецрквеном исповедању истог;

да су непредањски и неправославни филозофи и теолози

већ очешљаних ушеса,

и да су привучени неукорењеним „православним“

вундеркиндима из самих теолошких школа

и њихових скриптарница;

најзад, да се о ту популарност отимају

и појединци из *београдског круга двојке...*

3

Извесни нама дакле православни хришћани

мешетаре у овој ствари тако што механицистички

експериментишу теологијом Цркве,

па одступају од догмата с канонима,

правилима и уредбама Њеним.

Будући немарнима према свом спасењу,

они и код медијских пискарала и карађоза

за сваку прилику и тешку неприлику

наручују бајке и гатке – те тако и за личне попусте

код Господа на будућем Страшном Суду Божјем.

4

Они Господу дакле сугеришу

да и њима и осталим људ'ма

Он треба да суди и пресуђује

по њиховим жељама и сугестијама;

и то искључиво у нагодби

са учењем о Богу као љубави.

Према њима – ако би Христос и хтео другачије –

не би могао ?! – Јер би себе Сама спутао

сопственим библијским речима,

као и Својих Јеванђелиста и апостола

о Себи као Праведном Судији!

5

Према истом науку апокатастатичара

или бунција против коначног и трајног

Божјег поретка ствари –

ниједна друга намера, рецимо ова

у вези са Његовом правдом и слободом,

те људском вољом –

– не би Му приличила,

нити Му саобразном била?!

Овим ставом они као да су Га јоште

ангажовали за свог адвоката –

капарисали за свог бранитеља на Страшном Суду –

где и када Он треба да штити

искључиво Њихову теоријску

и вербалну интересну сферу?!

6

Ови равнатељи таквих ствари

наличе безводним облацима

и сувим дрветима

које искушења разгоне, и мутна вода потапа

у њиховој запарложеној свакодневици.

Они су арбитри, али без поста, молитве и смирења,

који се свако-мало, помаљају на површини,

еда би их затим учења која чешљају ушеса

као ветрови разносила даље!

7

Ти инсани живе без Божјег страха и смирења,

или их поседују колико и лицемери!

То су наше вајне бунције

против *Божјег поретка ствари*;

они – ни научени ни учени нису –

но упуштени.

Вересијом присутни на маркету идеја,

они својим теоријама о свему и свачему

уствари таворе *с главом у ваздуху*

и опет *с ваздухом и ветровима у глави.*

8

Овако брендирани: *наши а светски,*

или: *православни а евангелици –*

они баш никако не могу умаћи

оштрици речи Писма – ни сада, ни на Суду:

Ти људи ... гунђала, роптачи,

који живе по својим појудама,

а уста њихова говоре охоле речи,

и ради користи ласкају људима...

9

Апостол Јуда Јаковљев је и њих видео у Духу

када је одређено зборио о недуховнима:

У последње време јавиће се ругачи

који ће живети по својим безбожним жељама.

То су ти што стварају раздор,

чулни су и немају Духа.

(Јуда 1, 16, 18-19)

*

Домаћи убожјаци као да живе

без духовних отаца и матера,

који уствари стоје на молитвеном домаку

ројева и облака Свих Светих,

Отаца, Матера и отрочади

просијавших у подвигу вере!

иште следећи исказ:

Надобудни апокатастатичари,
међу којима и ови *београдског круга двојке* –
имају *ћеф* да утерују Праведног Судију Христа
у свој концепт правде и Суда,
пакла и спасења људи!
Док је *ћеф* Праведног Судије
да им баш у томе не угоди!

Зато Бог сада има многе које Црква нема,
и Црква сада има многе које Бог нема;
или: Црква већ сада има многе које Бог неће имати тада,
и Бог већ сада има многе које Црква тада неће имати.

11

Уместо придумки и бабских гатарија
о стварима спасења,
трезвено је слушати апостола Павла:
Пазите, дакле, брижљиво како живите
– не као немудри, него као мудри,
искоришћавајући време, јер су дани зли.
Зато не будите неразумни,
него разумите шта је воља Господња,
и не опијајте се вином, у чему је раскалашност,
него се пуните Духом,
говорећи један другом у псалмима,

*и химнама, и духовним песмама,
певајући и појући Господу у срцу своје.
Захваљујте свагда за све Богу и Оцу
у име Господа нашега Исуса Христа,
покорвајући се један другом
у страху пред Христом.*

(Еф. 5, 15-21).

12

Ако ли је неко баш надри-јунак
у истеривању ината са Господом,
тај боље да Му захваљује и на самој пакли,
од чега овакве јуначине уствари беже,
уместо да гравитирају.

Иначе, у случају смирења и славословља Отаца,
овде би се тако што и очекивало: гравитација –
јер се оно као предање налази код Отаца,
и преноси нам се на чување
ради обрачунавања са гордошћу
или себељубљем на штету свих и свега!

Не поричемо да је то тврда храна;
али таква је само за оне који живе у комфору
и махнитају од добра – наравно, и од беса.

13

Крећимо се даље кроз тему новим питањима.

Зар Господ није благовремено поручио свима:

Кад дође моје време, судићу по правди.

Земља се тресе са свим становницима својим,

али ја чврсто држим стубове њене.

Ја рекох хвалисавцима: Не хвалите се,

и зликовцима: Не дижите рог!

*

Не дижите високо рогове своје,

не говорите тако охоло!

*

Не подижите рогове своје високо,

не говорите укочена врата.

*

Јер нема ни са истока ни са запада

нити из пустиње помоћи.

Јер је Бог судија,

овога умањује, онога подиже.

Чаша је у руци Господњој,

(Пс 76/75, 1-8),

и она се мора испити до краја?! Дакле:

У то ће се време спасти народ твој,

сви који су у књизи записани.

Тада ће се пробудити многи

који спавају у праху земаљском,

*једни за живот вечни,
а други за срамоту вечну и прекор вечни.
Разумни ће сијати као сјајно небо
и они који су многе правди привели,
као звезде небеске довека.*

(Данило 12, 1-3).

14

Милост Господња према свима
нека буде ствар самог Његовог благоизвољења.

Али дрвени адвокати неће то;
они неће повратак ни из старог
нити из новог *Египатског ропства*
како старог, тако и новог Израилља.
Јер у старом ропству било је наслађивања
бирјаном и кебапом, црним и белим луком,
мисиркама и бадемима, урмама и туфахијама,
док је у новом све само
славољубље, опијати и човекопоклонство.

*

Ова клика дакле подржава оне
којима је још одсад – досадно у Рају.

Дотични би да се прођа омогући
и свима онима који би хтели
сценографију и костимографију

паклених кругова Бангкока и Париза,
Дубаија, Лос Анђелеса и Београда;
онима које омамљују *балови педера,*
менталних вампира и содомита,
са облацима *хемијске благодети.*

Томе се у овом часу таме
приклањају и православци
попут андрогина Ника Вејновича,
али и попут извесних прелата.

15

Одвећ је мањине сатаниста који напуштају секту,
а одвећ њене већине која остаје у њој,
еда би чекала свог Анти-Месију.
Дакле ни *баба* са села *неће силом у рај,*
нек' моли високонафракане и
естетски реконструисане,
па затим медијски ишлифоване
бабушке и дедушке око нас
што *знају свакога врага...*
али и врагови њих.

*

Све ће то најзад под своје узети Страшни Суд,
када ћемо тада, сигурно, сви бити живи,
и сви видети *да се Господ не да ружити!*

Па и да је *освета Његова, и да ће Он узвратити*
свакоме по делима његовим!

16

Чиме ће Он то свима нама узвратити?!
Својим нествореним енергијама
и благодатним сједињењем са нама!
А да ли ће непријемчиви и неспремни,
богомрзитељи и богохулници
моћи то да поднесу, упитајмо се макар сад?!
Или опет, да ли ће сви несједињени са Богом
моћи да поднесу мучнину и испразност
постојања у вековима отуђивања
по логосу узлазне термодинамике...?,
без могућности заједницења и логосарења
са Логосом и у Логосу,
без снаге да Га заплењени воле и Он њих,
без могућности да буду вољени од Њега и од свих...
у једном континуираном лудилу подстицаном
неуклоњивим чињеницама и сметњама, опет упитајмо?!
Није ли тренутак за подсећање на реч из *Књиге*
да је *страшно упасти у руке Бога живог*?!

17

Љубав се меша у све,
сви се ми мешамо у њене ствари,

али брзо одустајемо од ње

због сопственога краткога даха.

Зато и ликове духовних

и телесних родитеља ми носимо на себи

као међаше на путевима,

но их и брзо занемарујемо. Зашто?

Зато што ће неко, ако не и већина, увек и у свему,

макар тајно жудети за другачијом слободом

– оном необавезујућом.

И опет не слободом за Христа, и у Христу и са Христом,

него ради себе, у себи и собом!

*

А Господ ће то допустити, и притом нам се обраћати:

– Ето вам слободе све до ваше миле и немиле воље!

Идите од мене проклети, у огањ вечни,

припремљен ђаволу и слугама његовим.

Не познајем вас,

нити сам вас икад упознао!

посвећене Христовој самовласности,

а у вези са нашим спасењем,

но не и спасењем свих нас.

Окончавамо и *апологију о рају, паклу и слободној вољи,*

те о (не)пријемчивости свих за спасење;

зато и степенасто гредемо до тачке

свеопштег Страшног Суда Христовог,

на којем ће *многи први бити последњи*

и последњи први!

19

А тада ће ова већ престарела тема бити таква

да ће и страобалан вид попримити:

да у *устима* непријатеља спасења

неће бити истине; јер им је срце сујетно,

јер им је *грло њихово отворен гроб,*

јер *језицима својим обмањују!*

Зато ће и бити Суда Божјега:

еда би такви *одступили од замисли својих,*

а оне су све о себеукинућу

богомржњи и братомржњи;

оне су још такве да човека мрзитеља затварају

у античестицу – која када се досегне

постаје кадра да нихилизује или кваркује

постојање свих познатих врста бића,

на челу са човеком, круном стварања,

никако пак материјалом за примогенитуру!

*

Али зар то већ, и опет није одређени вид

конкретног стања пакла/антипакла

на који би неко могао пристати,

само да би био и остао аутономан

у односу на Христа свога богобрата

и сваког свог човекобрата?

Зар нам ово не показује

да се ни у сами пакао не може тек тако:

грлом у јагоде?!

И опет питање:

Ко је уопште и савремени човек са дахом у носу

који би уцењивао Онога

од Кога дрхте Херувими

и Кога славослове Серафими,

који лица своја заклањају

од превелике славе Божје

докле кличу Богу *Трисвету химну?!*

Великан је савремени човек који се смирава

и сву своју наду полаже на Господа,

док је проодотис своје вере

потчовек!

20

Преко горње чињенице само Србин инација

може олако да пређе!

А знамо да савременом, преученом Србину

ни турчење, односно крајње позападњачење

више није важно, нити помена вредно?!

Но итекако је вредно помена

чекање на зрелост жита

и на жетву пшенице и кукоља,

на смрт као предукус,

на Страшни Суд Христов као окус,

а поднесак благодати као питање издржљивости бића

у часу онога што тек треба да нам се догоди:

Сједињење са Христом!

Усред тога помаљају се и чиновни

последње провере и друге смрти –

веома тврде хране за све нас –

односно за најтврдовратије међу свима нама!

И сада следи крунско питање:

Шта остаје од непокајаног

гордељивца и богохулника и проодотиса

када се он провуче кроз *последњу проверу и другу смрт?!*

Зар не исто што и од крпе провучене *кроз огањ?!*

Разуме се да је тај и такав огањ и – неугасив!

21

Са млечним зубима у срцу елем,

не може се седати за трпезом тврде хране!

Кад бејасмо деца ми као деца умовасмо...

Сада се од нас тражи *да имамо ум Христов!*

*

Но да ли ми и сада као одрасли

умујемо исто, дечачки,

односно на придумку

и пригљатку,

или дајемо одговор

приличан одраслима

и достојан Писма?!

22

Питањем спасења целога света
молитвено и покајно се бавио и наш
свети Атонски старац Силуан.

Пролазећи још овде митарство гордости,
он се борио са дотичним демоном
све до последњега даха!

И у свом горком плачу за подивљали свет,
он је изустио Господу:

Ти си неумољив!

Господ Исус Христос пак, као Началовожд,
тада му се, начином донекле „холограмским“ јавио,
па је одвајајући се од Своје портативне
иконе постављене на иконостасу
параклиса светога Илије у мони-Пантелејмону,
у лебдећем му ставу према старцу,
упутио питање:

Зашто ти тако плачеш?,

и још додао:

Зар не знаш да ћу ја судити свету!

Ти држи ум свој у Аду, и не очајавај!

23

Питамо и питајмо:

Има ли било ко од нас хришћана право
да се данас брзоплето залеће у тему
неминовности и гаранције спасења свих људи
чињеницом да је *Христос љубав*
и да њој није својствено
да било ко пропадне од Његових вољених бића
него да дође до познања Истине, да буде спасен
и да има живот вечни,
а да лично није довољно обратио пажњу
на *нову заповест Христову*
дату људима наше епохе:
Држати ум свој у аду,
и не очајавати?!

*

Наша мера, очигледно није и Божја, мера!
Његово је, и само Његово *кога ће помиловати,*
а кога погубити, односно осуровити,
што још може да значи
– показати га као непријемчивим за спасење,
или за сједињење са Христом.
Тек, у завршном чину наше драме
Син ће се покорити Оцу
да би Бог био све у свему!
Но да ли ће људи баш сви до једнога

хтети то свим својим благоизвољенијем?

*

Зар не видимо да су нека друга бића

на челу са својим харамбашом,

или *главнокомандујућим*,

како га је назвао

нобеловац Боб Дилан,

одбила дар богоопштења

у итекаком испољавању свега свога

слободног настројења?!

24

Шта више него да су та неблагодатна бића

бивши бесплотни анђели и остали небески чиновни

ограниченога броја, једанпут изгубили благодат,

и у својој слободној вољи тако се настројили

да су се и усталили у нужности ниже слободе.

А нижа слобода подразумева

немогућност негрешења,

односно неминовност грешења.

Све је то код тих бића, отпалих од Бога

имало, и има за последицу

стање непрекиднога грешења

у најширем опсегу и виду феноменологије греха.

И тако све до тачке бесконачног кретања од Христа

и удаљавања од Његове благодати.

Док у односу на Страшни Суд опет,
на њему ће се у крајњој и најкритичнијој инстанци
судити за хулу на Светога Духа!

Због тог колективног греха људи и демона
никоме и никада неће бити опроштено!!!

25

У чему се паки састоји грех хуле на Духа Светога?

У негирању истине о несумњивој Истини:
оваплоћеном Логосу Христу Богочовеку,
апстраховању Христовог
савршено оствареног Домостроја Спасења,
упркос сведочанствима Духа Светога.

У негирању чудесних дела живогa Бога Оца
и Бога Сина и Бога Духа Светога.

У негирању избављења Старог и Новог Израиља
из канџи човекоубице од искони.

У негирању установљења Бескрвне Жертве Христове
у Новом Савезу Крви Јагњетове.

У негирању спирања свегреха нашега
океаном Крви Његове животворне.

У негирању Цркве Тела Његова

Којим је прескочена преграда која нас је делила
и којим је укинуто древно непријатељство и клетва.

У негирању Светих благодатих Тајана,
Догмата и Правила спасавања, или
Христовога пребивања са нама
у свим данима живота нашега,
све до скончанија века.

У негирању подвига покајања и благодати врлина
са смирењем и љубављу као свеврлинама.

У негирању Другог Доласка Христовог у слави
ради узимања Његових у вишње обитељи
зарад испуњења обећања да ће само
Њему налични населити Небеске обитељи

и наследити живот вечни
одакле је избегла свака смрт и туга,
сваки уздах и нечистота,
сваки немир и несавршенство,
и где гледање лица Господњег
весели срца и насићује душе

све од века преминулих праведних слугу Његових.

Таквих ће, дакле нове деце Божје бити живот
који се досад созерцавао у загонетци и огледалу,
а који ће по васкрсењу бити гледање лицем к лицу,
душом к души, срцем к срцу,
нутрином к нутрини,
облагодаћеним христосима к Женику Христу

и Богочовеку!

25

Толико *О спасењу свих:*

рају, паклу и свеопштем спасењу —

темама утук-књиге Дејвида Бентлија Харта,

као и о његовим епигонима

београдскога круга двојке

и Сајта *Теологија.њет!*

Народ би казао:

Сами се офирали,

сами пали,

сами се убили,

здраво да га носе!

*

Конац дело краси,
а брзоплетост га разара!

*А ко разара Цркву,
тога ће Бог разорити.*

Амин!

27/14 новембар 2023.

Епископ крушевачки Давид